

62017CJ0045

PRESUDA SUDA (deseto vijeće)

18. siječnja 2018. (*1)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje kapitala – Članci 63. i 65. UFEU-a – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 11. – Porezna davanja na dohodak od kapitala koji sudjeluje u financiranju socijalne sigurnosti države članice – Izuzeci za građane Europske unije osigurane u sustavu socijalne sigurnosti druge države članice – Fizičke osobe osigurane u sustavu socijalne sigurnosti treće države – Različito postupanje – Ograničenje – Opravdanje”

U predmetu C-45/17,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Conseil d'État (Državno vijeće, Francuska), odlukom od 25. siječnja 2017. koju je Sud zaprimio 30. siječnja 2017., u postupku

Frédéric Jahin

protiv

Ministre de l'Économie et des Finances,

Ministre des Affaires sociales et de la Santé,

SUD (deseto vijeće),

u sastavu: A. Borg Barthet, u svojstvu predsjednika vijeća, M. Berger i F. Biltgen (izvjestitelji), suci,

nezavisni odvjetnik: P. Mengozzi,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

—

za F. Jahina, E. d'Onorio di Meo, avocat,

—

za francusku vladu, D. Colas i R. Coesme, u svojstvu agenata,

—

za Europsku komisiju, D. Martin i L. Malferrari, u svojstvu agenata,

odluživši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1

Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članaka 63. do 65. UFEU-a i članka 11. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1. i ispravak SL 2004., L 200, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.).

2

Zahtjev je upućen u okviru spora između Frédérica Jahina, s jedne strane, i ministre de l'Économie et des Finances (Ministarstvo gospodarstva i financija, Francuska) i ministre des Affaires sociales et de la Santé (Ministarstvo socijalnih poslova i zdravstva, Francuska), s druge strane, u vezi s plaćanjem nekoliko vrsta doprinosa i poreznih davanja na dohodak od imovine ostvaren u Francuskoj u razdoblju od 2012. do 2014.

Pravni okvir

Pravo Unije

3

Uredbom br. 883/2004, s učinkom od 1. svibnja 2010., stavljena je izvan snage Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u verziji kako je izmijenjena i ažurirana Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996. (SL 1997., L 28, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 7., str. 7.; u daljnjem tekstu: Uredba br. 1408/71). Odredbe Uredbe br. 883/2004 mjerodavne za ovaj predmet nisu se pak bitno promijenile u odnosu na odgovarajuće odredbe uredbe koja je stavljena izvan snage.

4

Člankom 2. stavkom 1. Uredbe br. 883/2004, naslovljenim „Obuhvaćene osobe”, propisano je:

„Ova se Uredba primjenjuje na državljane države članice, osobe bez državljanstva i izbjeglice koje borave u državi članici na koje se primjenjuje ili se primjenjivalo zakonodavstvo jedne ili više država članica, kao i na članove njihovih obitelji i nadživjele osobe.”

5

U skladu s člankom 3. stavkom 1. te uredbe:

„Ova se Uredba primjenjuje na sve zakonodavstvo s obzirom na sljedeće grane socijalne sigurnosti:

(a)

davanja za slučaj bolesti;

(b)

davanja za majinstvo i istovjetna davanja za ožinstvo;

(c)

invalidska davanja;

(d)

davanja za služaj starosti;

(e)

davanja za nadživjele osobe;

(f)

davanja za ozljede na radu i profesionalne bolesti;

(g)

posmrtno pripomoći;

(h)

davanja za nezaposlenost;

(i)

predmirovinska davanja;

(j)

obiteljska davanja.”

6

U članku 11. stavku 1. navedene uredbe predviđeno je:

„Na osobe na koje se primjenjuje ova Uredba, primjenjuje se zakonodavstvo samo jedne države članice. [...]”

7

Uredba br. 883/2004 primjenjuje se na sve države članice Europskog gospodarskog prostora (EGP) na temelju Odluke Zajedničkog odbora EGP-a od 1. srpnja 2011. o izmjeni Priloga VI. (Socijalna sigurnost) i Protokola 37 Sporazumu o EGP-u (SL 2011., L 262, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 109., str. 263.).

8

Nadalje, u pogledu Švicarske Konfederacije, prema članku 8. Sporazuma između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Švicarske Konfederacije, s druge strane, o slobodnom kretanju osoba, potpisanog u Luxembourgu 21. lipnja 1999. (SL 2002., L 114, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 60., str. 8.), a koji je stupio na snagu 1. lipnja 2002., ugovorne stranke u skladu s Prilogom II. tom sporazumu uređuju

koordinaciju sustava socijalne sigurnosti. Odlukom br. 1/2012 Zajedničkog odbora uspostavljenog na temelju Sporazuma između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Švicarske Konfederacije, s druge strane, o slobodnom kretanju osoba od 31. ožujka 2012., o zamjeni Priloga II. tom Sporazumu o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2012., L 103, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 6., str. 319.), koja je stupila na snagu 1. travnja 2012., ažuriran je odjeljak A tog priloga tako da sada upućuje na Uredbu br. 883/2004.

Francusko pravo

9

Na temelju članka 1600-0 C codea général des impôts (Opći porezni zakonik) u verziji koja se primjenjuje na činjenice u glavnom postupku:

„Opći socijalni doprinos na dohodak od imovine utvrđuje se, nadzire i ubire u skladu s odredbama članka L. 136-6 codea de la sécurité sociale (Zakonik o socijalnoj sigurnosti).”

10

Članak L.136-6 Zakonika o socijalnoj sigurnosti, kako je izmijenjen Zakonom br. 2012-958 od 16. kolovoza 2012. glasi:

„I. – Fizičke osobe koje su porezni rezidenti u Francuskoj u smislu članka 4. B Općeg poreznog zakonika obvezne su plaćati doprinos na dohodak od imovine koji se razrezuje na neto iznos utvrđen radi obračuna poreza na dohodak [...]

I bis. – Doprinos su dužne plaćati i fizičke osobe koje nisu porezni rezidenti u Francuskoj u smislu članka 4. B Općeg poreznog zakonika proporcionalno neto iznosu dohotka obuhvaćenog točkom (a) stavka I. članka 164. B istog zakonika, utvrđenog radi obračuna poreza na dohodak.

[...]”

Glavni postupak i prethodna pitanja

11

F. Jahin francuski je državljanin koji od 2003. boravi u Kini. Ondje obavlja profesionalnu djelatnost i osiguran je u privatnom sustavu socijalne sigurnosti.

12

U Francuskoj mu je između 2012. i 2014. obustavljeno nekoliko vrsta poreza na dohodak od nekretnina i na kapitalni dobitak ostvaren prodajom jedne nekretnine.

13

Odlučujući povodom zahtjeva za prethodnu odluku istog suda koji je uputio zahtjev, tj. Conseil d'État (Državno vijeće, Francuska), u drugom predmetu koji se ticao istih poreznih davanja, u kojem je donesena presuda od 26. veljače 2015., de Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123), Sud je u biti utvrdio da su takva davanja, s obzirom na to da su u izravnoj i značajnoj vezi s određenim granama socijalne sigurnosti koje su navedene u članku 4. Uredbe br. 1408/71, obuhvaćena područjem primjene te uredbe pa se na njih primjenjuje načelo jednog primjenjivog zakonodavstva predviđeno u članku 13. stavku 1. navedene uredbe, premda su ta davanja obračunata na temelju

dohotka od imovine poreznih obveznika, neovisno o tome obavljaju li oni profesionalnu djelatnost.

14

Nakon te presude sud koji je uputio zahtjev odlukom od 27. srpnja 2015. utvrdio je da svaka fizička osoba koja je osigurana u sustavu socijalne sigurnosti druge države članice ima pravo zahtijevati oslobođenje od poreznih davanja koja je u Francuskoj morala plaćati na dohodak od imovine.

15

Detaljna pravila za povrat poreznih davanja ubranih protivno pravu Unije navedena su u dvama priopćenjima za medije od 20. listopada 2015. koja su izdali secrétaire d'État chargé du Budget (državni tajnik nadležan za proračun, Francuska) i directeur général des Finances publiques (glavni direktor Porezne uprave, Francuska). U njima je pobliže određeno da pravo na povrat imaju samo fizičke osobe osigurane u sustavu socijalne sigurnosti druge države članice Europske unije, EGP-a ili Švicarske Konfederacije, što je isključivalo fizičke osobe osigurane u sustavu socijalne sigurnosti trećih država.

16

Protiv tih priopćenja za medije F. Jahin podnio je 11. ožujka 2016. tužbu zbog prekoračenja ovlasti sudu koji je uputio zahtjev, tvrdeći da je to isključenje protivno Uredbi br. 883/2004 i na temelju slobodnog kretanja kapitala zajamčenom člankom 63. UFEU-a.

17

U tim je okolnostima Conseil d'État (Državno vijeće, Francuska) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„Treba li članke 63., 64. i 65. UFEU-a tumačiti na način da:

1.

to što je osoba osigurana u sustavu socijalne sigurnosti treće države koja nije članica [Unije], [EGP-a] ili [Švicarska Konfederacija] obveznik poreznih davanja na dohodak od kapitala propisanih francuskim zakonodavstvom obuhvaćenim područjem primjene Uredbe [br. 883/2004] dok se ta obveza, uzimajući u obzir odredbe te uredbe, ne može primijeniti na osobu koja je osigurana u sustavu socijalne sigurnosti druge države članice, a ne [Francuske Republike], čini ograničenje kretanja kapitala iz trećih zemalja ili u njih na temelju zabranjeno člankom 63. UFEU-a;

2.

u slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, može li se smatrati da je u skladu s odredbama navedenog članka [UFEU-a] takvo ograničenje kretanja kapitala koje proizlazi iz zajedničkog djelovanja francuskog zakonodavstva – prema kojem svi primatelji određenih vrsta dohotka od kapitala moraju plaćati sporna porezna davanja a da se pritom u samom zakonodavstvu ne pravi razlika prema mjestu u kojem su osigurani u sustavu socijalne sigurnosti – i akta sekundarnog prava [Unije], a osobito:

–

uzimajući u obzir članak 64. stavak 1. [UFEU-a] u pogledu kretanja kapitala obuhvaćenih područjem primjene te odredbe, zato što to ograničenje proizlazi iz primjene načela jednog

zakonodavstva predviđenog člankom 11. [Uredbe br. 883/2004] koje je u pravu Unije prvi put propisano člankom 13. [Uredbe br. 1408/71], odnosno prije 31. prosinca 1993., iako su predmetna porezna davanja na dohodak od kapitala propisana ili su se počela primjenjivati nakon 31. prosinca 1993.;

—

uzimajući u obzir članak 65. stavak 1. Ugovora, zato što francusko porezno zakonodavstvo, kako se primjenjuje u skladu s Uredbom od 29. travnja 2004., pravi razliku između poreznih obveznika koji se ne nalaze u istoj situaciji prema kriteriju koji se tiče osiguranja u određenom sustavu socijalne sigurnosti;

—

u pogledu postojanja važnih razloga u javnom interesu koji mogu opravdati ograničenje slobodnog kretanja kapitala, a koji se tiču toga da odredbe – za koje se smatra da stvaraju ograničenje kretanja kapitala iz treće zemlje ili u tu zemlju – odgovaraju zadanom cilju Uredbe [br. 883/2004], tj. slobodi kretanja radnika unutar [Unije].”

O prethodnim pitanjima

18

Svojim dvama pitanjima koja valja ispitati zajedno sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članke 63. i 65. UFEU-a tumačiti na način da im se protivi zakonodavstvo države članice poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, prema kojem državljani te države članice koji boravi u trećoj državi, koja nije država članica EGP-a ili Švicarska Konfederacija, a u njoj je osiguran u sustavu socijalne sigurnosti, u navedenoj državi članici podliježe poreznim davanjima na dohodak od kapitala na ime doprinosa u sustav socijalne sigurnosti koji je ta država članica uspostavila, dok je građanin Unije, osiguran u sustavu socijalnog osiguranja druge države članice izuzet od tog davanja zbog načela jednog primjenjivog zakonodavstva u području socijalne sigurnosti, kako je predviđeno člankom 11. Uredbe br. 883/2004 jer takvo nacionalno zakonodavstvo nije zabranjeno ograničenje kretanja kapitala iz trećih zemalja ili u njih.

19

Prije svega valja podsjetiti da se člankom 63. UFEU-a u djelo provodi slobodno kretanje kapitala, s jedne strane, među državama članicama i, s druge strane, između država članica i trećih zemalja.

20

U tom pogledu, člankom 63. UFEU-a koji se nalazi u poglavlju 4. glave IV. UFEU-a, pod naslovom „Kapital i platni promet”, određeno je da su zabranjena sva ograničenja kretanja kapitala među državama članicama te između država članica i trećih država.

21

Slijedom toga, teritorijalno područje primjene slobodnog kretanja kapitala koje je predmet članka 63. UFEU-a nije ograničeno na kretanja kapitala među državama članicama, nego obuhvaća i takva kretanja između država članica i trećih država.

22

Što se ti?e materijalnog podru?ja primjene ?lanka 63. UFEU?a, iako UFEU?om nije definiran pojam „kretanja kapitala”, iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da takva kretanja u smislu tog ?lanka obuhva?aju, me?u ostalim, transakcije kojima nerezidenti obavljaju ulaganja u nekretnine na teritoriju države ?lanice (vidjeti u tom smislu presude od 11. sije?nja 2001., Stefan, C?464/98, EU:C:2001:9, t. 5.; od 5. o?ujka 2002., Reisch i dr., C?515/99, C?519/99 do C?524/99 i C?526/99 do C?540/99, EU:C:2002:135, t. 30. i od 8. rujna 2005., Blanckaert, C?512/03, EU:C:2005:516, t. 35.).

23

Slijedom toga proizlazi da su pojmom „kretanja kapitala” u smislu ?lanka 63. UFEU?a obuhva?ena porezna davanja poput onih koja su ubrana prema nacionalnom zakonodavstvu o kojem je rije? u glavnom predmetu, s obzirom na to da se ti?u dohotka od nekretnina i kapitalnog dobitka od prodaje nekretnine koje je ostvarila fizi?ka osoba, državljanin te države koji boravi u tre?oj državi koja nije država ?lanica EGP?a ili Švicarska Konfederacija.

24

Zatim valja utvrditi ?ini li porezni tretman koji se prema doti?nom nacionalnom zakonodavstvu isklju?ivo primjenjuje na doma?e državljane koji borave u tre?oj državi koja nije država ?lanica EGP?a ili Švicarska Konfederacija i koji su u toj državi osigurani u sustavu socijalne sigurnosti – ograni?enje kretanja kapitala u smislu ?lanka 63. UFEU?a.

25

Iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da mjere zabranjene ?lankom 63. stavkom 1. UFEU?a, kao ograni?enja kretanja kapitala, uklju?uju mjere koje su takve naravi da odvr?a?aju nerezidente od ulaganja u državu ?lanicu ili pak rezidente te države ?lanice od ulaganja u drugim državama (presude od 23. velja?e 2006., van Hilten?van der Heijden, C?513/03, EU:C:2006:131, t. 44.; od 26. svibnja 2016., NN (L) International, C?48/15, EU:C:2016:356, t. 44. i od 2. lipnja 2016., Pensioenfonds Metaal en Techniek, C?252/14, EU:C:2016:402, t. 27.).

26

U konkretnom slu?aju neupitno je da francusko zakonodavstvo jednako postupa, s jedne strane, prema svojim državljanima koji borave u tre?im državama koje nisu države ?lanice EGP?a ili Švicarska Konfederacija i koji su ondje osigurani u sustavu socijalnog osiguranja te, s druge strane, prema francuskim državljanima koji borave u Francuskoj i u njoj su osigurani u sustavu socijalne sigurnosti, s obzirom na to da oni u oba slu?aja na isti na?in podliježu obustavama poreznih davanja na dohodak od kapitala predvi?enima tim nacionalnim zakonodavstvom.

27

Nasuprot tomu, povoljniji se tretman isklju?ivo primjenjuje na gra?ane Unije koji su osigurani u sustavu socijalne sigurnosti druge države ?lanice, države ?lanice EGP?a ili Švicarske Konfederacije, s obzirom na to da su izuzeti od tih poreznih davanja.

28

Upravo takva razlika u postupanju može odvratiti fizičke osobe osigurane u sustavu socijalne sigurnosti treće države koja nije država članica EGP-a ili Švicarska Konfederacija od ulaganja u nekretnine u državi članici iji su državljani pa je ona takve naravi da otežava kretanje kapitala iz takvih trećih država prema navedenoj državi članici.

29

Prema tome, nacionalno zakonodavstvo poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku iini ograničenje slobodnog kretanja kapitala između države članice i treće države koje je nacionalno zabranjeno člankom 63. UFEU-a.

30

Na kraju je bitno ocijeniti može li se takvo ograničenje slobodnog kretanja kapitala opravdati.

31

Prema članku 65. stavku 1. točki (a) UFEU-a „[o]dredbe članka 63. ne dovode u pitanje pravo država članica [...] da primjenjuju odgovarajuće odredbe svojeg poreznog prava kojima se pravi razlika između poreznih obveznika koji nisu u istom položaju u pogledu mjesta boravišta ili mjesta ulaganja njihova kapitala”.

32

Iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da se ta odredba, s obzirom na to da iini odstupanje od temeljnog načela slobodnog kretanja kapitala, mora usko tumačiti. Prema tome, ona se ne može tumačiti na način da je svako porezno zakonodavstvo koje uključuje razlikovanje poreznih obveznika prema mjestu boravišta automatski u skladu s Ugovorom (presude od 17. listopada 2013., Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, t. 42. i od 7. studenoga 2013., K, C-322/11, EU:C:2013:716, t. 34.).

33

Naime, odstupanje iz članka 65. stavka 1. UFEU-a samo je ograničeno stavkom 3. istog članka, prema kojem nacionalne odredbe iz tog stavka 1. „ne smiju biti sredstvo proizvoljne diskriminacije ili prikrivenog ograničenja slobodnog kretanja kapitala i platnog prometa kako je utvrđeno u članku 63. UFEU-a” (presuda od 17. listopada 2013., Welte, C-181/12, EU:C:2013:662, t. 43.).

34

Valja dakle razlikovati nejednaka postupanja dopuštena na temelju članka 65. stavka 1. UFEU-a i slučajeve proizvoljne diskriminacije zabranjene stavkom 3. istog članka. U tom pogledu iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da, kako bi se nacionalni propis poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku mogao smatrati usklađenim s odredbama Ugovora o slobodnom kretanju kapitala, razlika u postupanju mora se odnositi na situacije koje nisu objektivno usporedive ili mora biti opravdana važnim razlogom u općem interesu (presude od 6. lipnja 2000., Verkooijen, C-35/98, EU:C:2000:294, t. 43.; od 7. rujna 2004., Manninen, C-319/02, EU:C:2004:484, t. 28. i 29. te od 8. rujna 2005., Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, t. 42.).

35

Zato se postavlja pitanje je li u pogledu ubiranja poreznih davanja poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku riječ o objektivnom razlikovanju situacija prema boravištu između građanina

Unije osiguranog u sustavu socijalne sigurnosti druge države ?lanice Unije i državljanina prve države ?lanice osiguranog u sustavu socijalne sigurnosti treće države koja nije država ?lanica EGP-a ili Švicarska Konfederacija.

36

U tom pogledu valja istaknuti da, radi razlikovanja situacija fizičkih osoba koje su porezni obveznici, kriterij usvojen u nacionalnom propisu o kojemu je riječ u glavnom postupku svakako nije izričito povezan s njihovim boravištem, nego se temelji na tome u kojem su sustavu socijalne sigurnosti osigurani.

37

Unatoč tomu, budući da su fizičke osobe koje nisu osigurane u sustavu socijalne sigurnosti države ?lanice najčešće i njezini nerezidenti, takav kriterij u stvarnosti dovodi do razlikovanja fizičkih osoba koje su porezni obveznici prema njihovu boravištu (vidjeti u tom smislu presudu od 8. rujna 2005., Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, t. 38.).

38

Zato valja provjeriti nalazi li se, s obzirom na cilj, predmet i sadržaj zakonodavstva te države ?lanice, građanin Unije osiguran u sustavu socijalne sigurnosti druge države ?lanice u situaciji koja je usporediva s onom državljanina prve države ?lanice koji boravi u trećoj državi koja nije država ?lanica EGP-a ili Švicarska Konfederacija i koji je u njoj osiguran u sustavu socijalne sigurnosti (vidjeti u tom smislu presudu od 2. lipnja 2016., Pensioenfonds Metaal en Techniek, C-252/14, EU:C:2016:402, t. 48.).

39

Što se u konkretnom slučaju tiče cilja francuskog zakonodavstva, kao što je istaknuto u točkama 13. do 15. ove presude, valja podsjetiti da se u priopćenjima za medije o kojima je riječ u glavnom postupku samo navode detaljna pravila za povrat poreznih davanja ubranih protivno pravu Unije fizičkim osobama koje su u Francuskoj ostvarile dohodak od kapitala, ali su osigurane u sustavu socijalne sigurnosti druge države ?lanice.

40

Naime, prema načelu jednog primjenjivog zakonodavstva u području socijalne sigurnosti, kako je predviđeno ?lankom 11. Uredbe br. 883/2004, država ?lanica od građana Unije osiguranih u sustavu socijalne sigurnosti druge države ?lanice ne smije ubirati davanja poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koja su – premda ih nacionalno zakonodavstvo kvalificira kao porez – u izravnoj i dovoljno značajnoj vezi sa zakonodavstvima koja uređuju grane socijalne sigurnosti navedene u ?lanku 3. stavku 1. Uredbe br. 883/2004 i posebno su namijenjena financiranju socijalne sigurnosti (vidjeti u tom smislu presudu od 26. veljače 2015., de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, t. 23., 24., 26. i 39.).

41

Cilj je na?ela jednog primjenjivog zakonodavstva u podru?ju socijalne sigurnosti da se u pogledu gra?ana Unije koji se kre?u unutar Unije izbjegnu poteško?e do kojih može do?i zbog istodobne primjene nekoliko nacionalnih zakonodavstava i ukloniti nejednaka postupanja do kojih može do?i zbog djelomi?nog ili potpunog kumuliranja primjenjivih zakonodavstava (vidjeti u tom smislu presudu od 26. velja?e 2015., de Ruyter, C?623/13, EU:C:2015:123, t. 37. i navedenu sudsku praksu).

42

Iz prethodnih razmatranja proizlazi da postoji objektivna razlika izme?u, s jedne strane, situacije državljanina doti?ne države ?lanice koji boravi u tre?oj državi koja nije država ?lanica EGP?a ili Švicarska Konfederacija i koji je u njoj osiguran u sustavu socijalne sigurnosti i, s druge strane, situacije gra?anina Unije osiguranog u sustavu socijalne sigurnosti druge države ?lanice, s obzirom na to da se samo potonji zbog svojeg kretanja unutar Unije može pozvati na na?elo jednog primjenjivog zakonodavstva u podru?ju socijalne sigurnosti predvi?eno ?lankom 11. Uredbe br. 883/2004.

43

Nasuprot tomu, nema objektivne razlike izme?u situacije državljanina države ?lanice koji boravi u tre?oj državi koja nije država ?lanica EGP?a ili Švicarska Konfederacija i koji je u njoj osiguran u sustavu socijalne sigurnosti i one gra?anina te iste države ?lanice koji u toj državi ?lanici boravi i u njoj je osiguran u sustavu socijalne sigurnosti, s obzirom na to da se ni prvi ni drugi nisu koristili slobodom kretanja unutar Unije pa se stoga ni ne mogu pozivati na na?elo jednog primjenjivog zakonodavstva u podru?ju socijalne sigurnosti.

44

Slijedom toga, uzimaju?i u obzir ?lanak 65. stavak 1. to?ku (a) UFEU?a, nacionalno zakonodavstvo poput onoga o kojemu je rije? u glavnom postupku može se opravdati objektivnom razlikom izme?u situacije fizi?ke osobe, državljanina države ?lanice koji boravi u tre?oj državi koja nije država ?lanica EGP?a ili Švicarska Konfederacija i koji je u tre?oj državi osiguran u sustavu socijalne sigurnosti i one gra?anina Unije osiguranog u sustavu socijalne sigurnosti druge države ?lanice u kojoj i boravi.

45

U svakom slu?aju valja dodati da bi druk?ije tuma?enje proširilo primjenu na?ela jednog primjenjivog zakonodavstva u podru?ju socijalne sigurnosti predvi?enog ?lankom 11. Uredbe br. 883/2004 i na državljanina države ?lanice koji boravi u tre?oj državi koja nije država ?lanica EGP?a ili Švicarska Konfederacija, poput F. Jahina, dok se ta uredba prema svojem ?lanku 2. stavku 1. primjenjuje samo na državljane država ?lanica na koje se primjenjuje socijalno zakonodavstvo jedne ili više država ?lanica.

46

Međutim, budući da u UFEU-u nema odredbe kojom se sloboda kretanja radnika proširuje na osobe koje se sele u treću državu, valja izbjeći to da tumačenje članka 63. stavka 1. UFEU-a, što se tiče odnosa s trećim zemljama, osim država članica EGP-a i Švicarske Konfederacije, dopusti osobama koje nisu obuhvaćene granicama teritorijalnog područja primjene slobode kretanja radnika da se njome okoriste (vidjeti u tom smislu presudu od 13. studenoga 2012., *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, t. 100.).

47

Uzimajući u obzir prethodna razmatranja, na upućena pitanja valja odgovoriti da članke 63. i 65. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi zakonodavstvo države članice poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, prema kojem državljanin te države članice koji boravi u trećoj državi, koja nije država članica EGP-a ili Švicarska Konfederacija, a u njoj je osiguran u sustavu socijalne sigurnosti, u navedenoj državi članici podliježe poreznim davanjima na dohodak od kapitala na ime doprinosa u sustav socijalne sigurnosti koji je ta država članica uspostavila, dok je građanin Unije, osiguran u sustavu socijalnog osiguranja druge države članice izuzet od tog davanja zbog načela jednog primjenjivog zakonodavstva u području socijalne sigurnosti prema članku 11. Uredbe br. 883/2004.

Troškovi

48

Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (deseto vijeće) odlučuje:

Članke 63. i 65. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi zakonodavstvo države članice poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, prema kojem državljanin te države članice koji boravi u trećoj državi, koja nije država članica EGP-a ili Švicarska Konfederacija, a u njoj je osiguran u sustavu socijalne sigurnosti, u navedenoj državi članici podliježe poreznim davanjima na dohodak od kapitala na ime doprinosa u sustav socijalne sigurnosti koji je ta država članica uspostavila, dok je građanin Unije, osiguran u sustavu socijalnog osiguranja druge države članice izuzet od tog davanja zbog načela jednog primjenjivog zakonodavstva u području socijalne sigurnosti prema članku 11. Uredbe br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti.

Potpisi

(*1) Jezik postupka: francuski